Књиге и мостови

„За пре-по-зна-ва-ње ле-по-те нео-п-ход-но је има-ти ис-ку-ство бо-ла”, ре-као нам је Ан-дреј Ма-кин, до-ла-зе-ћи пре не-ку го-ди-ну на бе-о-град-ски Са-јам књи-га. Ако је то тач-но, ми смо пот-пу-но спрем-ни за ле-по-ту. Те-шко да је у Евро-пи не-ко спрем-ни-ји од нас. А опет је ок-то-бар, пред на-ма је још је-дан Са-јам књи-га, онај ве-ли-ки, ме-ђу-на-род-ни, „Са-јам на Сај-му” (25–31. ок-то-бра 2005).

Иако су се сај-мо-ви књи-га на-мно-жи-ли и раз-у-ди-ли, иза-шли на тр-го-ве и ули-це мно-гих на-ших гра-до-ва, ушли у хо-ло-ве и хо-те-ле, раз-ме-сти-ли око мно-гих ве-ли-ких пра-зни-ка то-ком це-ле го-ди-не, ипак је бе-о-град-ски ок-то-бар остао нај-ви-ше ме-сец књи-ге. Осе-ћа-ју то и из-да-ва-чи, и чи-та-о-ци, и ха-рач-ли-је. На ма-лим сај-мо-ви-ма то-ком го-ди-не че-сто се мо-гу на-ћи и бо-ље и јеф-ти-ни-је књи-ге, ат-мос-фе-ра на њи-ма је не-ка-ко при-сни-ја и ма-ње ва-шар-ска, ма-ње обес-хра-бру-ју-ћа квантитетом и ква-дра-ту-ром, али је ипак Са-јам на Сај-му с раз-ло-гом за-др-жао при-мат.

Са-јам на Сај-му остао је ве-ли-ка дру-штве-на игра, је-се-њи об-ред и па-ра-да, са-би-ра-ли-ште и про-ме-на-да. Кад год оде-те, та-мо ће-те про-на-ћи мно-ге од оних ко-ји, иако про-за-и-сти, на-сто-је да „у сва-ком свом рет-ку при-зо-ву не-при-сту-пач-не гор-де ду-хо-ве по-е-зи-је”, ви-де-ће-те оне ко-ји и по-сле све-га тра-га-ју за „веч-ном по-бе-дом је-зи-ка над глу-вим си-ла-ма смр-ти”, оне ко-ји-ма су „књи-ге би-ле зна-ци суд-би-не, као код ча-роб-ња-ка”.

Кажу да не тражи човек књигу, него књига човека. На ви-ше са-јам-ских штан-до-ва,

пр-ви пут у исто-ри-ји Бе-о-град-ског сај-ма књи-га, ове го-ди-не мо-ћи ће-те да про-на-ђе-те и „НА-ЦИ-ЈУ”. И она ће мо-ћи да про-на-ђе вас. Ви-ди-мо се. **<**

(Октобар 2005)